

Karácsonyi aranyeső

Szinte hihetetlen számomra, hogy ez megtörténhetett velem, ráadásul az adventi várakozás idején. Még az unokáim is ámulva hallgatták elbeszélésemet – Mama, ez mind a Tied? És fel kellett olvasnom a szép díjak okleveleinek szövegét és kerek szemekkel nézték a csillogó bronz plaketteket. De haladjunk csak sorjában.

A decemberi klubot át kellett tennünk december 19. pénteki napra, mert csütörtökön a szokott helyszín foglalt volt. Ezt követően kaptam értesítést az Emberi Erőforrások Minisztériumától, hogy „Magyarország Miniszterelnöke megbízásából tisztelettel meghívom Önt a 2014. évi Nemzetiségekért Díj átadási ünnepségére, ahol Ön elismerésben részesül” 2014. december 18-án a Pesti Vigadóban, aláírás Balog Zoltán miniszter. Igen meglepett és jól esett a hír, mert néhány nappal azelőtt az Országos Örmény Önkormányzat új/régi elnöke éppen azt állította rólunk, hogy mi nem vagyunk örmények és semmit sem tudunk felmutatni az örmény kultúrából. Mint az átadási ünnepségen kiderült, az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület az EÖGY füzetek c. havilap kiadásán keresztül a hazai és határon túli magyarörmények kulturális identitásának fenntartásáért kapta meg a díjat, amelyet mint elnök vehettem át felemelő nemzetiségi műsor és pazar fogadás kíséretében, sőt még a Rondó is készített velem riportot.

A másnapi Fővárosi Örmény Klubban ért a következő öröm, amikor a szokásos éves egyesületi beszámoló után Zakariás Antal Dirán a Szongott Kristóf-díj kitüntetettje laudációjába kezdett. Amely díjat 15 éven keresztül másoknak nyújtottam át (az egyesület elnökségével együtt), most

én kaptam meg. Szongoth Marianna tolmácsolta Szongoth Gábor alelnök „különvéleményét” (igazolt távolléte okán), majd dr. Kelemenné Csíkszentgyörgyi-Ficzus Margit elnökségi tag adta át az oklevelet és díjat. Meghatódva álltam a közösségem tapsa közepette s ekkor tudatosult bennem a díj üzenete: nem szabad feladni a harcot, folytatni kell Szongott Kristóf munkáját. Ez ünnepeken velem volt a mindenben és mindig segítő férjem, Balogh Jenő és lányom családostul, unokáimmal, a szépen feldíszított karácsonyfa és a mosolygó arcok. Hirtelen elfelejtették velem a húsz éves harcot, a sok lemondást, gyöttrődést. Ráadásul az általam szervezett klubestrel – még mit sem tudva – a kedvenc régizene együttesemet, L. Kecskés Andrásékát hívtam meg, akik aztán igazi karácsonyi hangulatot hoztak magukkal zenélésükkel, kedves ajándékként nekem és mindenkinek. A 11 tagú együttesben Kátainé Szilvay Ingrid barátnőm is megörvendezett szép énekével. Utána még a gyermekeknek ajándékosztás, majd a felnőtteknek könyvajándékok, pezsgő és fogadás és a felém áradó szeretet, jókívánság... Csodás est volt – azt hiszem – mindannyiunk számára, nekem egy életre szóló.

December 22-ére a Cédus Művészeti Alapítvány és a Napkút Kiadó hívott meg a Napút évkönyv 2015 10. száma ünnepi bemutatójára, amelyben 88 jeles hetvenest jelentettek meg az irodalom, művészet, környezet területéről. Meglepetésként hatott rám már annak idején a felkérésük is, hogy írjam meg életem fontosnak tartott eseményeit, eredményeit. De a valóság ennél sokkal felemelőbb volt. Ott ülni hírességeink között, egy könyvben

szerepelni Velük, szólni Hozzájuk – Tarján Tamás irodalomtörténész, író, mint moderátor felkérésére, igen megtisztelő volt. S a magyarörmény gyökerekről mondotakat nagyon nagy elismeréssel nyugtázták felém hetvenes társaim, majd a fogadás közben többen is megkerestek tudakozódni felőlünk. Köszönet Szondi György főszerkesztőnek és munkatársainak, de köszönet Mindenkinek, akiknek szerepe volt a kötet megjelenítésében és a személyem beválasztásában.

Azt hiszem, hogy Istennek velem még terve van, azért kaptam az aranyesőt, hogy az örmény választási eredmények által megtépázott lelkem, egészségem újjá szülessen és folytatni tudjam a munkát. Mert

nem szabad abba hagyni a Kárpát-medencei magyarörmény gyökerek, kultúra, hagyományok, örmény katolikus hitélet, szellemi és tárgyi hagyatékunk megmentését, megtartását és a közösségeink továbbélésének biztosítását itthon és otthon Erdélyben. Van még mit felkutatni, bemutatni, elmondani...

Köszönetet mondok Mindenkinek, aki jókívánságaival engem, vagy az EÖGYKE-t megkereste. Ha az ember érzi, hogy van kinek átadni a gyökerek üzenetét, amely így beépül a jelenbe és segíti a jövő nemzedéket is, akkor érdemes a megkezdett úton továbbhaladni.

Dr. Issekutz Sarolta

A Nemzetiségekért Díj laudációja

Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

„az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek c. havilap kiadásán keresztül a hazai és határon túli magyarörmények kulturális identitásának fenntartásáért.

1997-ben alakult meg az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület országos hatókörrel, az örmény nemzeti kultúra ápolása céljából. Az alapszabályában szereplő feladatai között a kulturális programok, közösségi találkozó, az irodalmi, történelmi, művészeti alkotások, tárgyi emlékek felkutatása, gyűjtése, állagának megőrzése mellett felvállalta az Erdélyi Örmény Gyökerek Füzetek havilap megindítását is. A lap közel két évtizede

áll a hazai és határon túli magyarörmények szolgálatában; célja, hogy dokumentálásra kerüljön minden olyan esemény, amely valamilyen módon köthető a magyarörménységhez, annak valamely tagjához, szervezetéhez. Az örmény kultúra terjesztésére, az örmény közélet történelemére fókuszálva informál és tanít egyszerre, így és megmenti a kulturális értékeket az utókor számára.

A hosszú évek során az örmény történelemről, kultúráról, a kulturális rendezvényekről, a Fővárosi Örmény Klub műsorairól, kirándulásokról, örmény katolikus szentmisékről-búcsúkról, megemlékezésekről,